

Zingem, 1 april 2011

De weg naar de vrijheid – voorwoord

In navolging van de publicatie “Erfenis uit de toekomst”, een reeks brieven die ik in 2010 aan mijn zoon van toen 10 jaar schreef om ze door hem te laten lezen binnen 20 jaar, komt er in 2011 een reeks brieven gericht aan mijn kersverse dochter. De naam doet er opnieuw niet toe, mijn dochter moet geen BV worden. Maar ze is wel op 1 maart 2011 geboren.

Deze reeks krijgt als titel “De weg naar de vrijheid” en verwijst naar de evolutie die elk van ons doormaakt en dus ook mijn dochter. Mijn dochter is sedert één maand al iets vrijer dan toen ze nog geborgen zat in de baarmoeder van haar moeder. Ze heeft zich letterlijk een weg naar de vrijheid gebaad, evenwel geholpen door een vrijheidsstrijdende gynaecoloog en vroedvrouw. Het is haar eerste stap. Voor het overige is ze nog geheel afhankelijk van ons. Als wij haar niet voeden en verzorgen, dan haalt ze het niet. Later, binnen 20 jaar, zal ze eerder denken dat als wij niet ophouden met haar te voeden en te verzorgen, dat ze het niet zal halen. Dan zal ze weer een stukje vrijer zijn. Zo is dat voor mijn dochter, zo is dat voor mij en zo is dat voor u, de lezer. Dat is ook zo voor een bedrijf dat net werd opgericht en amper op eigen benen kan staan. Als het de kans krijgt om volwassen te worden, dan zal het bedrijf vrijer geworden zijn.

Daarover wil ik schrijven, over deze weg naar de vrijheid. En stil staan bij de prijs die we daarvoor betalen. Want de reis is niet gratis. Ik weet nu al dat mijn dochter haar onschuld als prijs zal betalen voor haar volwassenheid. Nu vergeven we haar alles nog en zien we alleen het goede. Later, als de onschuld weg-geërodeerd zal zijn, zullen we soms woorden hebben, haar misschien zelfs eens niet geloven als ze beweert dat ze haar huiswerk echt wel gemaakt had. Ook dat maken we in onze carrière, in onze bedrijfsgroei mee.

We verliezen ook de verwondering, de naïviteit. Een kind ziet zoveel meer mogelijkheden dan de beste expert, zegt het spreekwoord. En dat is ook zo. Naarmate je ouder wordt, nemen je mogelijkheden af, of ten minste, zo denken we vaak.

Daarover gaat deze reeks. Over de weg naar de vrijheid. Brieven gericht aan mijn pasgeboren dochter, in de hoop zo lang mogelijk haar onschuld en verwondering te borgen.

Veel leesplezier.

Jens Pas
Trotse vader